

tilbage godtgjorde Etatsraad *Reinhardt*, at der i Norden forekomme to distincte Arter af Slægten *Macrurus*, een ved den norske Kyst (*M. Strömii*) og en anden (*M. Fabricii*) ved den grønlandske. For ikke ret længe siden har *Sundevall* udgivet en lille Afhandling om *Macrurus*-Arterne, hvori vises, at den grønlandske Art, eller *M. Fabricii*, ogsaa træffes ved Norges Kyst. Og da nu *Kröyer* har erholdt et Exemplar af den norske Art fra det sydlige Grönland, bliver det endelige Resultat, at begge Arter ere fælleds for begge de nævnte Localiteter.

I samme Möde meddeelte Conferentsraad *Örsted* et Par korte Bemærkninger.

Den første angik en Virkning, som det Ringsystem, hvoraf Saturn er omgivet, maa udöve paa Vindforholdene i dens Atmosphære. Som bekjendt omgiver dette Ringsystem Planeten fritsvævende i dens Æqvators Plan, og har, de smaa Mellemrum iberegnete, en samlet Brede af mere end 6000 Miil, hvorhos den indre Rand har en Afstand af næsten 4600 Miil fra Planetens Overflade. Medens den ene Halvkugle af Planeten har Sommer vil derfor en stor Deel af den anden ligge i Skygge. Denne Skygge vil udstrække sig over et bredt Bælte af den vinterlige Halvkugle, men ikke i lige Tid over alle dets Dele. I dette Bælte, som løber parallelt med Planetens Æqvator, vil Mörket vare længst mellem den 23° og 24° fra Æqvator, nemlig over een Trediedeel af Uranusaare, eller omtrent 10 Jordaar. Forskjællen paa Varmegraden i den gennem mere end 14½ Jordaar opvarmede Deel paa den ene Side, og den forholdsviis nærliggende kolde Strækning, som har en saa uhyre lang Natvinter, maa være meget betydelig. Af dette velbekjendte Resultat følger, at der i de lavere Luftegne maa foregaae en meget stærk Tilstrømning af fortættet Luft fra den koldeste Deel til den varmeste, og omvendt i de höiere Luftegne fra de varmere til de koldere. Ved Planetens Omdreining maa den Luft, som nær Overfladen strømmer fra den vinterlige Halvkugle hen mod Æqvator, faae en östlig Retning, som formedelst Planetens mere end 9 Gange større Radius og mere end dobbelt saa hastige Omdreining maa erholde en stor Virksomhed i

Sammenligning med den paa Jorden. Luftströmningen maa fortsætte sin Vei fra Æqvator videre hen mod det meest opvarmede Bælte, og paa denne Vei faae en vestlig Retning. I de høiere Luftegne maa de modsatte Bevægelser skee. Ved disse heftige, modsatte og vekslede Luftströmme maa uhyre Veirkampe opstaae. Disse Slutninger er det unægtigt let at gjøre, og de kunne synes örkeslöse, da der for Öieblikket ingen videre Anvendelse deraf kan gjøres; men det synes dog ikke unyttigt, at man efterhaanden samler alle de paa virkelige Naturlove grundede Slutninger, man kan gjøre om Tilstanden paa andre Planeter. Jo hyppigere Tanken vender tilbage hertil, desto större Sum af Materialier vil der opnaaes til en Fremtids Lærebygning.

Den anden Meddelelse angik et lille Redskab til at maale Tykkelsen af Glasset i belagte Speile blot ved Afstanden mellem Billedet og en berörende Gjenstand. Et Spörgsmaal fra en forhenværende Tilhörer havde bragt ham til at tænke derover. Naar man lægger en liden Gjenstand paa et Glasspeil, skulde man let fristes til at forestille sig, at det klare Billed, som dannes ved Tilbagekastningen fra Amalgamet, maatte have en Afstand af to Speiltykkelser fra Gjenstanden; men dette afviger meget fra Virkeligheden; Afstanden er langt mindre. Dette hidrörer, som man let kan tænke sig, fra Straalebrydningen. Virkningen af denne kan naturligviis ikke være lige under alle Vinkeler; men man kan let udfinde den, hvorunder Billedets Afstand for et berörende Punkt er lig Speiltykkelsen. Det er nemlig klart, at de fra det berörende Punkt kommende Straaler, efter at have lidt deres Brydning, ville indeni Glasset, tilbagekastes fra Amalgamsiden, efter de sædvanlige Love, og vilde vise Billedet i to Speiltykkelsers Afstand, dersom de gik ubrudte ud til Luften og Öiet. Man vilde da see Billedet under en Vinkel, som udfylder Brydningsvinkelen til en ret; men i Virkeligheden gaaer Straalen, som ved Udgang og Indgang har lidt lige Brydning, ud under samme Vinkel, hvorunder den faldt ind, og Öiet seer Billedet under den Vinkel mod Glasset, der udfylder Indfaldsvinkelen til en ret. Den Vinkel, hvorunder man skal see Billedet i Glastykkelsens Afstand, maa altsaa være en saadan, at Cotangen af Indfaldsvinkelen er $\frac{1}{2}$ Cotangens af Brydningsvinkelen. For Brydningsforholdet $\frac{3}{2}$ giver dette Indfaldsvinkelen, fölgelig ogsaa Udgangsvinkelen mod den lodrette $49^{\circ} 43'$, og en Vinkel mod Speilet af $40^{\circ} 12'$. Til at maale Glassets Tyk-